

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "อุณหภูมิและเทอร์โนมิเตอร์" ใช้สอนให้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. บทเรียนแบบโปรแกรมที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงมาแล้ว จำนวน 179 กรอบ ประกอบด้วยคำตอบที่นักเรียนต้องตอบ 308 คำทั้งหมด

2. แบบทดสอบเพื่อใช้วัดความรู้ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม จำนวน 72 ช้อต แบบทดสอบนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) = .77 และมีความแม่นยำทางเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า โรงเรียนพญาไท กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 100 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณค่าเฉลี่ยรายละของคะแนนที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 50.30 ของข้อสอบทั้งหมด

2. คำนวณค่าเฉลี่ยรายละของจำนวนคำตอบที่นักเรียนสามารถทำบทเรียนแบบโปรแกรม โปรแกรมไม่ถูกต้อง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 96.36 ของคำตอบทั้งหมด

3. คำนวณค่าเฉลี่ยรายละของคะแนนที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังจากเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 90.29 ของข้อสอบทั้งหมด

4. คำนวณค่าเฉลี่ยรายละของผลทางของคะแนนที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 40.26 ของข้อสอบทั้งหมด

5. ทดสอบความนัยสำคัญของผลทางของคะแนนที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม ซึ่งปรากฏว่า คะแนนผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปผลการวิจัย

นักเรียน 100 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียนแบบโปรแกรม โดยเฉลี่ยนักเรียน 1 คน ตอบโดยเฉลี่ย 50.03 ของข้อสอบทั้งหมด และทำแบบทดสอบหลังจากเรียนแบบโปรแกรมแล้ว โดยเฉลี่ยนักเรียน 1 คน ตอบโดยเฉลี่ย 90.29 ของข้อสอบทั้งหมด นั่นว่า คะแนนการทดสอบหลังจากเรียนแบบเรียนแบบโปรแกรมแล้ว โดยเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนการทดสอบ ก่อนเรียนแบบเรียนแบบโปรแกรม แสดงว่า หลังจากเรียนแบบเรียนแบบโปรแกรมแล้วทำให้ นักเรียนมีพัฒนาการใน เรื่อง "อุณหภูมิและเทอร์โมมิเตอร์" มากขึ้น จากตารางที่ 1 ในภาค ผนวก ที่จะเห็นได้ว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีพัฒนาการมากขึ้นคิดเป็นรอยละ 40.26 ของข้อสอบ ทั้งหมด นอกจากนั้นโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียน 1 คน ตอบโดยเฉลี่ย 90.29 ของข้อสอบทั้งหมด จะเห็นว่าคะแนนที่จากการวิเคราะห์ของแบบทดสอบสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 90 ตัวแรกที่ถูกไว้ และโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียน 1 คน ตอบแบบเรียนแบบโปรแกรมโดยเฉลี่ย 96.36 นั่นคือคะแนนการ ทำแบบเรียนแบบโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 90 ตัวหลังที่ถูกไว้

จึงกล่าวได้ว่า บทเรียนแบบโปรแกรมนี้ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ดังนั้น บทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง "อุณหภูมิและเทอร์โมมิเตอร์" มีประสิทธิภาพเชื่อถือได้ ขอเสนอแนะ

ถึงแม้ว่าโดยส่วนรวมบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "อุณหภูมิและเทอร์โมมิเตอร์" จะมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 จากการวิเคราะห์บทเรียนแบบโปรแกรมโดยเฉลี่ย ให้เห็นว่าประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรมมากกรอบควรได้รับการแก้ไขปรับปรุง เพราะ นักเรียนทำได้โดยเฉลี่ยไม่ถึงรอยละ 90 กรอบที่ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงมีดังนี้คือ
(ดูตารางที่ 4 ในภาคผนวก)

กรอบที่	22	นักเรียนต่อนักเรียนในสี่เที่ยงร้อยละ	77
"	30.1	"	76
"	30.2	"	76
"	30.3	"	75
"	30.7	"	86
"	60.10	"	47
"	60.11	"	47
"	60.12	"	45
"	63.14	"	80
"	63.15	"	77
"	63.16	"	79
"	63.17	"	76
"	63.18	"	89
"	80.7	"	71
"	98	"	86
"	124.2	"	81
"	142.1	"	84
"	168	"	85
"	178.2	"	86

นอกจากการเพิ่มกรอบหน้าท้ายกรอบ 73 ดังข้อความด้านไปนี้

มาตราส่วนวัดคุณภูมิทักษะเรียนเรียนจบไปนี้ คือ มาตราส่วนวัดคุณภูมิชินิก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. การเลือกหัวข้อเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบเรียนแบบโปรแกรม ควรเลือกเรื่องที่ไม่ยากนัก เพราจะสร้างจะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของบทเรียนได้ทันที

2. ควรเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย รวมทั้งควรระมัดระวังการสะกดคำ การพิมพ์ และการอัคสานฯ เนื่องจากว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน

3. การทดลองใช้บทเรียน ผู้จัดการพยายามติดต่อกับครูผู้สอนประจำวิชาเพื่อที่จะได้นำบทเรียนไปทดลองใช้ให้ตรงกับเวลาที่กำหนดไว้ในโครงการสอน

4. ควรจะระยะเวลาในการทดลองใช้บทเรียนให้พอคิด ไม่ควรนานเกินไป เพราะเด็กจะเบื่อ และไม่ตั้งใจเรียนบทเรียน

5. แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนแบบเรียน ควรสลับค่าตามและค่าตอบไม่ให้ซ้ำกัน เพราะอาจจะทำให้นักเรียนไม่สนใจ

6. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการเรียนโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรมในนักเรียน ที่มีความสามารถที่ระดับต่าง ๆ กัน

7. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรมกับการสอนปกติ

8. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับผลการสอน โดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรมในค่านทาง ๆ เช่น ระยะเวลาของการจำและความเข้าใจ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย